

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 737
van **ELS STERCKX**
datum: 7 juli 2020

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Overproductie biggen - Vroegtijdige sterfte

Animal Rights bracht recentelijk de trieste beelden naar buiten van tonnen dode biggen die langs de weg stonden bij een varkenskwekerij in West-Vlaanderen.

De beelden tonen wat er met de biggen gebeurt wanneer ze een vroegtijdige dood in de stallen sterven. Ze eindigen dan bij het afval en worden door een destructiebedrijf opgehaald om vernietigd te worden.

De beelden tonen de trieste realiteit in de varkensindustrie. Zwakke, zieke of gewonde dieren krijgen geen individuele medische zorgen. De dieren worden gereduceerd tot producten en worden door de industrie niet gezien als levende, voelende wezens die respect verdienen.

In Vlaanderen moet euthanasie van dieren op een bedrijf gebeuren door bedwelming. Daarvoor mogen varkenshouders gebruikmaken van een penschiettoestel of elektrische tang. Voor biggen die minder dan 5 kg wegen is een slag op de kop met ernstig hersenletsel tot gevolg toegestaan. Vroegtijdige sterfte, ook wel uitval genoemd, wordt in de veehouderij beschouwd als iets wat normaal is.

1. Er is een overproductie van biggen in Vlaanderen.

Welke initiatieven zal de minister nemen om het tij te keren? Binnen welke tijdspanne gaat dit gebeuren?

2. De biggen verdienen het om met respect behandeld te worden. Het zijn levende en voelende wezens die geen vragende partij zijn om op ons bord te belanden. Wat wij op zijn minst kunnen doen, is deze dieren met respect behandelen.

Welke acties zal de minister ondernemen zodat deze biggen wel de juiste verzorging krijgen en niet louter aanzien worden als een product?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 737 van 7 juli 2020
van **ELS STERCKX**

1. De laatste jaren is het aantal zeugen gestaag afgenomen: van 462.295 in 2007 tot 364.583 in 2018 (bron: VLM), wat overeenkomt met een gemiddelde jaarlijkse daling van bijna 2%. Het aantal vleesvarkens is in dezelfde periode eerst toegenomen en vervolgens gedaald, wat overeenkomt met een gemiddelde jaarlijkse stijging van iets meer dan 2%. Dit heeft te maken met de productiestijging bij de zeugen: per zeug worden meer biggen succesvol grootgebracht, maar daarnaast worden ook biggen geïmporteerd, bv. uit Nederland.
2. Biggensterfte is geen gevolg van een overproductie op sectorniveau maar eerder een onvermijdelijk gevolg van de natuurlijke eigenschappen: het varken (in tegenstelling tot bepaalde andere landbouwdieren zoals bv. runderen) produceert van nature elk jaar veel nakomelingen, waarbij voornamelijk de sterkste overleven. Ook bij het gedomesticeerde varken zal dus, gemiddeld op worpniveau, altijd sterfte optreden. Dat ontslaat de varkenshouderij uiteraard niet van de plicht om die sterfte zo laag mogelijk te houden én het lijden van dieren te vermijden. Dode dieren moeten uiteindelijk wettelijk volgens de regels m.b.t. 'dierlijke bijproducten' worden afgevoerd, en hoewel dit hard en instrumenteel kan overkomen, is dit geen indicatie voor een respectloze omgang met dieren.

In de praktijk is het sterftecijfer vrij stabiel, zelfs bij toegenomen productiviteit, wellicht omdat de grotere kans op uitval bij de lichtste biggen in een grote toom wordt gecompenseerd door betere kraamzorg. Ook in de biologische varkenshouderij, gekenmerkt door lagere productiviteit en gemiddeld kleinere bedrijven, is het percentage biggensterfte niet lager.

De kraamzorg die zeugenhouders aan hun biggen bieden in Vlaanderen is van hoog niveau is en wordt nog steeds beter verbeterd: verwarmde biggennesten zijn een standaardpraktijk in Vlaanderen en meer dan één derde van de zeugenhouders heeft geïnvesteerd in zogenaamde nurseries of couveuses (Bron: UGent). Op 90% van de bedrijven worden biggen naast de zeugenmelk bijgevoerd met bv. voedingssupplementen, kunstmelk of een snoepvoeder (Bron: UGent). Bovendien wordt bij de fokkerij en selectie meer en meer aandacht geschonken aan de vitaliteit van de biggen bij geboorte. Er wordt dus sterk ingezet op individuele medische zorgen van de dieren.

We moeten er uiteraard naar blijven streven de biggensterfte op een zo laag mogelijk niveau te krijgen of te houden. Daarom worden vanuit het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) investeringen betoelaagd die de kraamzorg verbeteren. Via voorlichting, vorming en demonstratieprojecten worden goede praktijken continu onder de aandacht gebracht.